

سایه خطر بالای سر المپیک

جان کوتس، رییس کمیسیون هماهنگی توکیو ۲۰۲۰ فاش کرد که اکتبر (مرداد) به عنوان ماه اصلی در برنامه‌های اصلی بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو در نظر گرفته شده که طی آن محدودیت‌های ممکن برای تماشاگران به طور بالقوه ضروری است. کوتس همچنین هشدار داده که در صورت عدم وجود علائم از بین رفتن کووید ۱۹ در پنج ماه آینده، آماده‌سازی برای بازی‌های المپیک «بسیار متفاوت» خواهد بود. در همین راستا او گفت که حتی اگر واکسن قبل از بازی‌های المپیک آینده تولید شود، ممکن است برای نجات بازی‌ها کافی نباشد. کوتس گفت که یکی از مهم‌ترین چالش‌ها ورود ورزشکاران از سراسر دنیا به ژاپن است آن هم در شرایطی که کشورهای مختلف برای کاهش این ویروس مشکل داشتند. کوتس گفت: «ما مشکلات واقعی داریم زیرا ما باید از ۲۰۶ کشور مختلف میزبانی کنیم. ما ۱۱ هزار ورزشکار داریم که پنج هزار نفر از مستولان فنی و مربیان و ۲۰ هزار نفر از اصحاب رسانه هستند. همچنین چهار هزار نفر در کمیته برگزارکننده و داوطلب به ژاپن خواهند آمد و این نگران‌کننده است.» او با تأکید بر اینکه بازی‌ها فقط می‌توانند در سال ۲۰۲۱ اتفاق بیفتند، ادامه داد: «ما دوساره نمی‌توانیم آن را به تعویق بیندازیم و باید فرض کنیم که واکسن وجود نخواهد داشت یا اگر واکسن وجود داشته باشد، برای اشتراک‌گذاری در سراسر جهان کافی نخواهد بود. کوتس در پایان گفت که برگزارکنندگان اسامی مجموعه‌ای از سناریوها را بررسی می‌کنند اما اعتراف کردند که این بازی‌ها می‌تواند «بسیار متفاوت» با آنچه مردم عادت کرده‌اند، باشد.

کشتی منتظر مجوز فعالیت

هفته گذشته بود که ستاد مقابله با کرونا با توجه به ابلاغیه وزارت بهداشت، در مان و آموزش پزشکی آخرین تصمیمات در خصوص اسرگیری فعالیت‌های ورزشی را اعلام کرد. طبق این اطلاعیه آغاز فعالیت‌های ورزشی در مناطق سفید، زرد و قرمز کشور تشریح و در نهایت مقرر شد رشته‌هایی مثل فوتبال، والیبال، هندبال و... با رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی، فعالیت خود را استارت بزنند. اما رشته‌های دیگری مثل کشتی، جودو، بوکس، تکواندو، ووشو و کاراته با توجه به میزان برخورد بسیار بالا، فعلاً باید در صف انتظار باشند تا ستاد مقابله با کرونا، زمان آغاز فعالیت این رشته‌ها را هم اعلام کند. در این میان اهالی کشتی همچنان نائیه‌شماری می‌کنند تا با آغاز اردوهای تیم ملی، دوباره زیر یک سقف جمع شوند و برنامه‌های آماده‌سازی خود را استارت بزنند. فدراسیون کشتی نیز بارها در این مدت آمادگی خود را برای برگزاری اردوهای تیم ملی در شرایطی کاملاً بهداشتی و قرنطینه اعلام کرده، اما طبق ضوابط و تصمیمات کلان بهداشتی کشور، فعلاً چنین مجوزی برای آغاز فعالیت‌های کشتی صادر نشده است. البته گفته می‌شود شاید مجوز آغاز فعالیت‌های محدود تحت پروتکل‌های بهداشتی در کشتی هم از اواخر خرداد صادر شود که این موضوع بستگی به کاهش شیوع ویروس کرونا در سطح کشور دارد. از سویی دیگر اتحادیه جهانی کشتی هم تمامی رویادهای خود را تا روز ۱۱ تیرماه امسال به تعویق انداخته، اما این احتمال می‌رود برخی از کشورها مثل ایران بتوانند با فروکش کردن موج ابتدایی ویروس کرونا زودتر از این‌زمان، برنامه‌های خود را آغاز کنند.

حدادی به مجارستان

دعوت شد

احسان حدادی نایب‌قهرمان پرتاب دیسک المپیک ۲۰۱۲ لندن که به بیماری کرونا مبتلا شده بود پس از پشت سر گذاشتن دوران نقاهت تمریناتش را آغاز کرده و قرار است اردویی دو هفته‌ای در جزیره کیش داشته باشد. برنامه بعدی حدادی برای رسیدن به مرز آمادگی حضور در یک مسابقه برون مرزی و بین‌المللی است. طبق هماهنگی‌هایی که مدیر برنامه‌های روس حدادی انجام داده، قرار است وی در مسابقات مجارستان که اواخر مرداد به میزبانی شهر بوداپست برگزار می‌شود به میدان برود. این نخستین حضور حدادی در یک مسابقه رسمی پس از چند ماه خواهد بود.

لیگ و کرونا: از ساز مخالف تا پنهانکاری

نخواستن، نتوانستن است!

تا امروز دو هفته از رقابت‌های بوندس لیگادر عصر کرونا بر گزار شده و حتی مهره‌های مبتلابه این ویروس، تأثیری در انجام این رقابت‌ها نداشته‌اند. در فوتبال ایران اما چند هفته قبل از بازگشت رسمی بازی‌ها، همچنان همه چیز روی مدار لجبازی و جنجال پیش می‌رود. خیلی‌ها معتقدند که انجام مسابقه‌های فوتبال وضعیت کرونا را بدتر می‌کند اما تا همین جا و با این تعداد از تست‌ها، فوتبال عمل‌شناخت دقیق‌تری از این ویروس در بین بازیکنان و مربی‌ها به وجود آورده است. اگر هر کس تنها منافع خودش را در نظر بگیرد، بازگشت فوتبال حتی می‌تواند برای جنگیدن با کووید ۱۹ مفید هم باشد.

فوتبال در موقعیت فعلی، سلامتی اهالی فوتبال را به خطر می‌اندازد. جالب است که بعضی از همین چهره‌های فوتبال، مبتلابه این ویروس

آرژانرود

در هفته‌های گذشته بارها و بارها شنیده شده که بازگشت بازی‌های

چهره به چهره

۶ سال باطرمی روی دور تند

بدو مهدی بدو!

آرژانری

او خیلی دیر به دنیای فوتبال معرفی شد. اگر تنها به ۶ سال قبل برگردیم، طارمی یک بازیکن ناشناخته در فوتبال ایران بود. بازیکنی که در لیگ یک برای ایران جوان توپ می‌زد و هواداران تیم‌های بزرگ، هنوز نام او را هم نشنیده‌اند. یک سال بعد، این بازیکن به شکل غیرمنتظره‌ای راهی پرسپولیس می‌شود. تلاش مدیر برنامه‌های مهدی و البته رضایت علی دایی از کیفیت فنی طارمی، او را با یک قرارداد ارزان قیمت به جمع قرمزها می‌رساند. خیلی‌ها تصور می‌کنند این یکی از همان انتقال‌های شکست‌خورده دوران شهریار خواهد بود اما مهدی از همان ابتدا، شروع فوق‌العاده‌ای داشت و خیلی زود جای خودش را در قلب هواداران باشگاه پیدا کرد. در پرسپولیس بحرانی لیگ چهاردهم، طارمی یک استثنا بود. بازیکنی که در دربی رفت به تعویض طلایی حمید درخشان تبدیل شد و با ورودش به زمین، سرنوشت مسابقه را برای پرسپولیس‌ها عوض کرد. یک سال بعد، او به همه فهماند که چه استعداد فوق‌العاده‌ای دارد. اگر چه پرسپولیس برانکو در پایان آن فصل قهرمان نشد اما طارمی همان سال هم آقای گلی لیگ برتر و هم پیراهن تیم ملی را

اتفاق روز

خداحافظی با «بنجامین باتن» فوتبال اسپانیا

بدرود آرتیز!

در شروع همین فصل بود که آرتیز آدوریز با یک ضربه قیچی استثنایی، دروازه بارسلونا را در آخرین ثانیه‌های مسابقه باز کرد. او اگر چه مثل گذشته مهره فیکس بلبائو نبود اما باز هم به کار همیشگی‌اش برای کشتن بارسلونا ادامه می‌داد. آدوریز تصمیم داشت در پایان این فصل، از دنیای فوتبال خداحافظی کند اما او حالا تبدیل به اولین بازیکنی شد که تحت تأثیر کرونا، زودتر از فوتبال می‌رود. خبر وداع او بیش از همه برای باشگاه بارسلونا خوشایند به نظر می‌رسد. باشگاهی که مدت بسیار زیادی با گل‌های

ستاره همیشگی سسن مامس، زجر کشید. مهاجم متولد سن سباستین، بهترین گل‌زن تاریخ باشگاه بلبائو در رقابت‌های لالیگا به شمار می‌رود. این بازیکن ۳۹ ساله اولین بار در سال ۲۰۰۶ به تیم اصلی باشگاه بلبائو راه پیدا کرد. او زمانی سابقه بازی در تیم دوم این باشگاه را نیز داشت. پس از سپری کردن دو فصل فوق‌العاده در بلبائو، باشگاه به خاطر مشکلات مالی این بازیکن را به مایورکا فروخت. آرتیز مدتی نیز در والنسیا بازی کرد اما در سال ۲۰۱۲ به خانه‌اش برگشت و این بار هشت سال متوالی برای سفید و قرمزها به میدان رفت. او که زمانی شیفته موج‌سواری و کوهنوردی بود، با وجود قد و قامت بلند تسلط ویژه‌ای روی توپ داشت. آرتیز از سال ۲۰۱۲ به بعد ۳۳۰ بازی برای بلبائو انجام داده و توانسته ۱۴۹ گل برای

کاهش پیدا کند، در فوتبال اروپا بحث روز، موضوع نحوه‌های مختلف ورود تماشاگرها به ورزشگاه‌های مختلف است. برای اینکه چنین تفاوتی را بهتر درک کنیم، کافی است بدانیم یک سن‌گربان لیگ برتری در فوتبال ایران، روبه‌روی دوربین خبرنگارها با عصبانیت از پایان دوران فوتبالش در صورت ابتلا به کرونا حرف می‌زند اما در فوتبال دانمارک، قصد دارند به کمک تکنولوژی تماشاگرها را به صورت آنلاین به استادیوم بیاورند و همان زاویه دید ورزشگاه را به آنها بدهند. این تفاوت بزرگ، گناه «فوتبال» نیست. بلکه گناه و قصور کسانی است که فوتبال ایران را اداره می‌کنند.

گل گهر سیرجان، باشگاهی است که بیشترین آمار ابتلا به کرونا در آن دیده می‌شود. تیمی که حالا با اتهام تمرین کردن در روزهای کرونایی روبه‌رو شده است. اگر چنین ادعایی صحت داشته باشد، قاعدتاً آنها نباید به هیچ وجه خواهان تعطیلی رقابت‌های لیگ برتر باشند. این اتفاق در حالی رخ داده که در بیشتر باشگاه‌ها حتی یک مورد ابتلا به کووید ۱۹ نیز وجود ندارد. اگر این آزمایش‌ها به صورت مداوم انجام شوند، وضعیت سلامتی فوتبال ایران به شکل مطلوب‌تری زیر ذره‌بین خواهد بود. موضوعی که نه تنها یک بحران برای جامعه نمی‌سازد، بلکه حتی جلوی برخی از بحران‌های احتمالی را نیز می‌گیرد. این وسط اما یک نکته کلیدی وجود دارد. اینکه تیم‌های مختلف لیگ برتری از کیت‌های آزمایش یکسان استفاده نمی‌کنند. در واقع حساسیت بعضی از این کیت‌ها کمی بالاتر است و به همین خاطر ممکن است نتایج آزمایش‌ها نیز متفاوت باشد. طبیعتاً اگر قرار بود همه در یک شرایط کاملاً یکسان این آزمایش‌ها را پشت سر بگذارند، نتایج نهایی این اتفاق نیز مطلوب‌تر به نظر می‌رسید. بر اساس قوانین

این آزمایش‌ها روی گروه زیادی از اهالی فوتبال صورت گرفته و وضعیت سلامتی آنها را مشخص کرده است. این کار کمک می‌کند تا مبتلایان به کووید ۱۹ در فوتبال ایران، به قرنطینه بروند و حداقل دیگران را مبتلا نکنند. اگر ایده بازگشت فوتبال مطرح نبود، شاید این افراد هرگز متوجه نمی‌شدند که به این بیماری دچار هستند و به همین خاطر ممکن بود آنها به سادگی هر چه تمام‌تر، دیگران را نیز درگیر کنند. پس حداقل تا این مرحله فوتبال نه تنها به ضرر جامعه عمل نکرده، بلکه یک قدم بسیار مثبت برای جامعه برداشته است. دو هفته پس از بازگشت بوندس لیگا، هیچ گزارشی از تأثیر فوتبال بر افزایش تعداد مبتلایان کرونا در آلمان منتشر نشده است. البته که شرایط کشوری مثل آلمان و امکانات باشگاه‌ها و رفتار حرفه‌ای بازیکن‌ها در آن لیگ، اصلاً شباهتی به فوتبال ایران ندارد اما اگر هم این «تفاوت» تسوی ذوق می‌زند، این فوتبال نیست که باید حذف شود. این تشکیلات فوتبال ایران است که به جای میلیاردها تومان هزینه برای زیرساخت‌هایش را قوی‌تر کند. همین حالا که در فوتبال ایران مدیران مختلف به هر دری می‌زنند تا فصل زودتر به پایان برسد و هزینه‌های جاری باشگاه

بوده‌اند و خبری از این اتفاق نداشته‌اند. اولین تغییر مثبتی که فوتبال ایجاد کرده، آزمایش شدن همه اعضای باشگاه‌های مختلف است. در واقع

اگر هر کس تنها منافع

خودش را در نظر نگیرد،

بازگشت فوتبال حتی

می‌تواند برای جنگیدن با

کووید ۱۹ مفید هم باشد

موجود در پروتکل‌های توصیه‌شده از سوسی فیفا، باشگاه‌ها نباید هیچ بازیکنی را در چنین شرایطی «به اجبار» به زمین برگردانند. تصمیم در این مورد به خود بازیکن‌ها بستگی دارد. این دیگر مسؤلیت باشگاه است که روی ستاره‌ها اثر بگذارد و آنها را به اختیار خودشان در فوتبال برگرداند. اگر باشگاهی مثل تراکتورسازی با وجود همه هزینه‌های نجومی، قادر به بازگرداندن ستاره‌هایش به محل تمرین نیست، این مشکل در واقع به خود باشگاه برمی‌گردد. این یک ضعف بزرگ در باشگاهی است که ذاتاً برای ستاره‌ها هزینه می‌کند اما در سخت‌ترین روزها، اعتماد آنها را به دست نمی‌آورد.

نوع برخورد با کرونا در بین برخی از اهالی فوتبال ایران، کمی عجیب به نظر می‌رسد. برای مثال می‌توان به این موضوع اشاره کرد که سازمان پزشکی ورزشی تا امروز هویت بازیکنان مبتلا به این بیماری را مخفی کرده است. مگر این بازیکنان کار خطایی انجام داده‌اند که هویت آنها نباید شناسایی شود؟ مگر بازیکنانی که در فوتبال اروپا کووید ۱۹ گرفتند و نام‌شان همه جا اعلام شد، مقبولیت‌شان را بین مردم از دست دادند؟

این فقط یک بیماری است و نباید در برخورد با آن، بیش از حد اغراق شود. برای بازگشت فوتبال، همه چیز به باشگاه‌ها بستگی دارد. آنها باید بدانند که با ساز مخالف، هیچ چیز درست نمی‌شود و فصل بعدی هم در کار نخواهد بود. برای بازگشت فوتبال، بدون تردید نخواستن، نتوانستن است!

پیشنهادهای بهتری نیز قرار بدهد. مهدی تا همین جا نیز با وجود شروع دیر هنگامش، فوق‌العاده کار کرده و به جایگاه بسیار خوبی رسیده اما قابلیت‌های او، بیشتر از آن است که فوتبالتش در لیگ برتر تعال به پایان برسد. از پیراهن قرمز پرسپولیس تا پیراهن قرمز بنفیکا، مهدی طارمی راه درازی را طی کرده است. او هنوز هم جا برای پیشرفت بیشتر دارد اما باید بداند که باشگاه‌های بزرگ اروپایی، کم‌تر به سراغ بازیکنانی می‌روند که بیشتر از ۲۸ سال سن دارند. مهدی برای رسیدن به ترکیب یکی از غول‌های قاره سبز، به یک فصل اروپایی در بنفیکا نیاز خواهد داشت. این تیم می‌تواند سکوی پرتاب او برای رسیدن به یکی از بهترین تیم‌های دنیای فوتبال باشد.

داشت اما در نهایت تصمیم گرفت به الغرافه در لیگ قطر برود. موضوعی که باز هم روند پیشرفت فوتبالی او را به تأخیر انداخت. رفتن به ریو آوه اما از طارمی، فوتبالیستی با موقعیت بین‌المللی ساخت. او در همین نیم‌فصل، در آستانه پیوستن به تیم‌های دیگری از لیگ برتر تعال قرار داشت اما باشگاه اجازه جدایی‌اش را صادر نکرد. مهدی حالا اما در یک قدمی پیوستن به بنفیکا با ۱۰ میلیون دلار قرار دارد.

رقمی که می‌تواند او را به دومین بازیکن گرانیقیمت تاریخ فوتبال ایران تبدیل کند. او با بنفیکا هم برای قهرمانی لیگ برتر تعال می‌جنگد و هم می‌تواند در رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا به میدان برود. فرصت فوق‌العاده‌ای که شاید او را در معرض

سن و سال، تازه به مرحله شکوفایی رسید. او بهترین دوران فوتبالتش را بعد از ۳۰ سالگی سپری کرد و در فاصله ۳۱ تا ۳۹ سالگی، ستاره بی‌چون و چرای بلبائو بود. مرد محبوب باسکی‌ها دو بار بهترین گل‌زن اسپانیا ب لالیگا شده است. او در دو فصل نیز بهترین گل‌زن لیگ اروپا لقب گرفته است. با این وجود تنها افتخار تیمی دوران فوتبال او، فودن سوپر کاپ اسپانیا بوده است. آرتیز اگر چه در این دوران جام‌های زیادی به دست نیاورده اما در بین هواداران بلبائو، به عنوان یک مهره فراموش‌نشده شناخته می‌شود. بازیکنی که سال‌ها در حساس‌ترین بازی‌ها برای این تیم درخشید و با انرژی تمام‌نشده‌اش در سن مامس به میدان رفت. او یک بازیکن خوش اخلاق بود که شاید روزی به عنوان مربی به باشگاه محبوبش برگردد.

این باشگاه به ثمر برساند. جالب اینجاست که او تا قبل از ۲۹ سالگی، هرگز شانس پوشیدن پیراهن تیم ملی اسپانیا را به دست نیاورده بود اما این اتفاق سرنجام‌برای این ستاره رخ داد. او در دیدارهای مقدماتی یورو ۲۰۱۲ برای تیم ملی کشورش بازی کرد اما به این تورنمنت راه نیافت. ۶ سال بعد، این بار نوبت به ویسنته دل بوسکه رسید که این بازیکن را به تیم ملی دعوت کند. آدوریز این بار نظر مثبت مربی‌اش را جلب کرد تا نامش در فهرست نهایی یورو ۲۰۱۶ قرار بگیرد. او در حوالی ۲۶ سالگی برای تیم ملی کشورش گل‌زنی کرده تا پیرترین گل‌زن تاریخ لاروخالقب بگیرد. آرتیز آدوریز به نوعی بنجامین باتن فوتبال اسپانیا به شمار می‌رود. خیلی بازیکن‌ها پس از عبور از ۳۰ سالگی دیگر درخشش‌شان را از دست می‌دهند اما آدو در این